

den 30. April 124 000, den 31. Maj 84 000, den 30. Juni 50 000, altsaa 50 000 paa det Tidspunkt, da man kun understøttede nogle faa Tusinde, en 6—7 000. Altsaa man har i Sverige forberedt dette gennem en jævn Overgang og indskrænket Tallet af understøttede i Forhold til Tallet af arbejdsløse i meget fremtrædende Grad. Man har ogsaa kunnet gøre det i Sverige, fordi den Modstand, som der dér har været rejst mod Nødhjælpsarbejders Iværksættelse, har været af en væsentlig anden Karakter end den, der er rejst her, saaledes at disse Arbejder i betydelig større Grad har kunnet bringes til Anvendelse i Sverige, end Tilfældet har været her. Erkendes maa det ogsaa, at Betingelserne for Iværksættelse af saadanne Arbejder, i hvilke arbejdsledige i mange forskellige Fag kan deltage, ligger gunstigere i Sverige end hos os.

Men jeg maa have Lov til ganske kort at gøre Rede for enkelte Punkter af den Skrivelse, som den svenske Stats Arbejdsløshedsunderstøttelseskommission har sendt til de enkelte Kommuners Arbejdsløshedskontorer. Det siges deri, at man gennem et Cirkulære af 30. Juni i Aar har anmodet Arbejdsløshedskontorerne om at give Meddelelser om Karakteren af hele Understøttelsesvirksomheden og om denne Virksomheds Omfang, og efter at man har fæstet sin Opmærksomhed ved det indkomne Materiale, som saaledes har været stillet til Raadighed, har Kommissionen taget Spørgsmaalet om Understøttelsens totale Inddragen i Løbet af Sommermaanederne under fornyet Overvejelse. Og Kommissionen siger, at i Betragtning af, at det tilbageværende Understøttelsesklientel er konstateret at ikke uvæsentlig Grad at bestaa af Personer, som rettelig bør „omhændertages af andre organer for det almäna“ end Arbejdsløshedskontorerne, og da det ud fra Statens og Kommunens Synspunkt maa anses for at være af den allerstørste Interesse, at Understøttelsesvirksomheden ikke belastes med uvedkommende Elementer eller udstrækkes længere, end det kan anses for uomgængelig nødvendigt, har Kommissionen besluttet at inddrage Statsbidraget til Kommunernes Understøttelsesvirksomhed fra og med den 1. August indtil videre; og saa har man tilføjet, ligesom Tilfældet er her, visse Dispensationsbestemmelser, som gør det muligt, hvor Omstændighederne viser, at det er tvingende nødvendigt at fortsætte, at dette da kan ske. Denne Beslutning af den svenske Arbejdsløshedskommission er

taget uden nogen som helst principiel Reservation; den Reservation, som Repræsentanter for Arbejderpartiet tog, indebærer ikke nogen som helst Afvigelse fra Beslutningen, men kun visse Indvendinger mod den hele formelle Behandling af Sagen. Altsaa, Arbejderrepræsentanterne har i Princippet sluttet sig til den trufne Beslutning i Arbejdsløshedskommissionen.

Nu ved jeg nok, at man vil sige: Ja, hvad kommer det alt sammen os ved? vi lever jo i Danmark, og det er Sverige, her er Tale om, og Forholdene ligger paa dette Omraade væsentligt anderledes i Sverige end her. Ja, det er ganske rigtigt, men det er rigtignok i Disfavør af Sverige, denne Forskel er til Stede. Arbejdsløsheds-kasseinstitutionen er dér ikke udviklet saaledes som her. Her bliver der et meget betydeligt Tal indenfor de fra fortsat Hjælp udelukkede, som vedvarende støttes gennem Arbejdsløsheds-kasserne. I Sverige er der intet tilsvarende (J. P. Nielsen: Jo!). Det ved det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at det er forsvindende i Sammenligning med hos os, og ogsaa, at de Bidrag, Arbejderne dér præsterer, er forsvindende i Sammenligning med, hvad der her ydes. Jeg tror derfor at turde sige, at den Fremgangsmaade, som man er slaaget ind paa i Sverige, under Hensyn til de Forhold, dér findes, svarer ganske til den, som vi paa Grundlag af det nu udstedte Cirkulære vil følge; og den dikteres i Sverige af ganske tilsvarende Betragtninger som dem, der har været bestemmende her, ogsaa for mig ved den Afgørelse, jeg har truffet.

Jeg skal derefter vende mig til selve Forespørgselsens Indhold. Den falder i to Punkter. For det første: Hvorledes forklarer Indenrigsministeren Cirkulæret af 13. Juli 1922 om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Forhold til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 22. December 1921 § 28, 2det og 3die Stykke? Og dernæst: Hvorledes vil Indenrigsministeren opfylde Grundlovens § 82 i Forholdet til de arbejdsløse, som ved ovennævnte Cirkulære er unddraget Understøttelse?

Der henvises i første Afsnit af Forespørgselen til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring af 22. December 1921 § 28, 2det og 3die Stykke. I denne Paragraf siges det, at Fonden kan sættes i Virksomhed overfor en ekstraordinær Arbejdsløshedssituation som Helhed af ganske almindelig Karakter, og i Stykke 3, at dette ogsaa kan ske, naar den ekstra-